

व. सिं. १ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीकुलदेवताये ३०
 नमः ॥ शिवतनयवरिष्ठं सर्वकल्याणमूर्तिपरशकमलह १०
 स्तं शोभितं मोदकेन ॥ अरुणकुसुममाळाव्यालबद्धोदरं त्वं
 महदयनिवासं श्रीगणेशं नमामि ॥ १ ॥ शृङ्गसुधापूरलोल
 कल्लोलमालिनी ॥ सरस्वति नमस्कृत्य विदधाति कथामिमां ॥
 सर्वश्रुतिशिरोरत्नं विराजितपदं बुजं ॥ वेदांतगर्भसूर्याय त
 स्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥ देहदयालं जायता ॥ देहदयतं न वदंतीति
 भांता ॥ तेने चित्तुशीनिरसे ललत्वता ॥ विपरीतज्ञान ॥ १ ॥ जे
 देहदयालं व्याले ॥ जे देहदयमीरे से जे सो भुलविले ॥ ते मिथ्या १०
 राम १

शाननलुत्तेनिरसले॥ वितक्षणसाक्षित्वे॥ २॥ निरसलेऽन्यथाज्ञान॥ तरीतेथिचेनिरसावेनवगुण॥ तरीतेकवणकवण॥ तेसांगिजेत॥ ३॥ श्लोक॥ बुद्धिश्चसुखदुःखश्चप्रेक्षन्इच्छास्तथैवच॥ द्वेषैश्चभावनाश्चैवपुण्यपातकमेवच॥ १॥ टीका बुद्धिसुखदुःखप्रयत्न॥ इच्छाद्वेषसंस्कारपुण्य॥ पापहेनवगुणसांगितले॥ ४॥ याचाविनाशाहाचिमोक्ष॥ ऐसावेद्रोक्तापक्ष॥ परीअज्ञाननिरसेरीणनकेअपरोक्ष॥ आत्मसाक्षात्कार॥ ५॥ आत्मयाद्रिदेहबंधन॥ तयाद्रिमूळअज्ञानकारण॥ स्मृणोनिअज्ञाननिवृत्तीविण॥ मोक्षकेचा॥ ६॥ जवअविद्य

वि.सिं. २ अज्ञाननफिटे॥तवसंसारनिःशेषनतुटे॥विपरीतज्ञानाचा प्र.
 कोंभफुटे॥मागुताह्मणेनिया॥७॥त्याआत्मयाचेअज्ञान १०
 फिटावयाअणीकनाहीसाधन॥येकस्वैसेरूपपरिज्ञान॥वा
 चोनिया॥८॥जेणेस्वरूपनप्रकाशे॥तेचिअज्ञानजाणिजेकै
 से॥ऐसेसुण॥सीतरीप्रसंगवद्रे॥पुसेनतेसांगया॥९॥देह
 द्याशीचित्त्वक्षरण॥सांगपातंकवण॥जोस्थळसुक्ष्मप्रपंचा
 त्रिजाण॥तुचियेव॥१०॥देहद्वयातीतजाणिव॥तेतुशिया
 प्रकाशाचीवाटिव॥तरीअमुचेमीस्वयंमेव॥ऐसेबोलया॥११॥ राम
 ऐसेबोलतीश्रीगुरुनाथ॥तवशिष्यजालाविचारस्वित॥ २

देहद्वयादि-अतित॥ रेसाकवणतोपा॥ १२॥ मीपृथ्वीनाजळ
 तेजना-अनिळ॥ आकाशजेनिर्मळ॥ तेहिमीनवे॥ १३॥ याखू
 वभुताचे-अंश॥ दृश्यतेनिरोपितेपंचविस॥ दृष्टामीतेहिन
 वे-अस्तिमांस॥ रक्तप्रभृतिक॥ १४॥ सूक्ष्मभूताचेदळवाडे जे
 णेलिंगेदेहघडे॥ तेहिमीनवेफुडे॥ तरीमीकवण॥ १५॥ नवेमी
 पंचप्राण॥ जेमजदृश्यमान॥ विषयपंचकतेहि-प्राण॥ मजपा
 साव॥ १६॥ ज्ञानेन्द्रियेपंचकेमजदृश्य॥ कर्मेन्द्रियमीनवे-अव
 दृश्य॥ अंतःकरणप्रकाश॥ मीप्रकाशक॥ १७॥ मनमानाचायापार
 बुद्धिबुद्धिचानिर्धार॥ चित्तचित्ताचाविकार॥ तेहिमीनवे॥ १८॥ नवे

वि. सिं. श्री अहंकार ॥ आणि अहंतेचा व्यापार ॥ तथा चाक्षातार ॥ मी वेगळा
 चि ॥ १९ ॥ स्थूल देही चि साकारता ॥ लिंग देही चि साभासता ॥
 आदोही तें मी जाणता ॥ नवे मी विपरीत ज्ञान ॥ २० ॥ मी साकार
 नासाभास ॥ देहद्वयाचा द्रष्टा मी उदास ॥ तो मी कोण रे सा नाही
 प्रकाश ॥ माझा मज ॥ २१ ॥ ऐसे त्रिधे विचारिलें ॥ मग श्रीगुरु
 तें विचारिलें नविले ॥ जी मी मज चि चोरिले ॥ ते प्रकाश जे
 ॥ २२ ॥ जया त्रिया सर्वा तें जाणने ॥ तो मी आपण या ते चि नेणे
 ते माते चि मज नेणे ॥ श्रीगुरु राया ॥ २३ ॥ आतां श्रीगुरु नथ बो
 ले ॥ तुवां आपुले देहद्वय जाणिले ॥ परी अज्ञान निरसले ॥ आत्म

प्र.
 १

राम

३

विषईचे॥२४॥ तू जाण तूंचि आपण यातें नेणशी॥ हेचि लक्षण अ
 ज्ञानाशी॥ नाथिले अज्ञान वाहतोशी॥ निजमस्तकी॥२५॥ मी ने
 णे आपण यातें॥ याचि परितु बाहूशी अज्ञानातें॥ सुणोनि अज्ञान
 दि-अधिष्ठान निरुते॥ जाण नेहेचि॥२६॥ अज्ञानादि-अधिष्ठा
 न॥ तूचि प्रत्यक्ष चेतन्य॥ अरोपे भ्रांती दि-अश्रयो अचेतन॥ ऐसे
 बोलेचि नये॥२७॥ साचर ज्ञ-आश्रय सर्पाशी॥ परितु टिपिया
 सर्पाश्रयो न हेर ज्ञाशी॥ मिथ्या भूत अज्ञान तु जसत्यरूपाशी॥
 आश्रयो वे, विघडे॥२८॥ मी आपण यातें नेणे॥ ऐसे जडा ज्ञानासि
 न घडे बोलणे॥ सुणोनि तु जसत्यरूपा दिधरणे॥ अज्ञानातें पै॥२९॥

वि. सिं. ४ सांउनिस्त्वस्त्वसूक्ष्मप्रपंचाशी॥ जवपाहोगेलाशिदृष्ट्याशी॥ तवव ५
 णंयतिरहितनिरालंबाशी॥ पाहताभांववलाशी॥ ३०॥ येइविकिस
 तुतेचिआसशी॥ नाथिलेअज्ञानजाणलं चिकचळिलाशी॥ मीने
 णेरेसेअज्ञानलंजाणशी॥ तोसंगेआताकवण॥ ३१॥ जेइउदक
 चिवावरितेव्याले॥ परीतियातेचिकचळिले॥ तेसेअज्ञानेआवर
 ले॥ निजरूपतुजे॥ ३२॥ स्त्वस्त्वसूक्ष्मदेहद्वयातें॥ आणिविपरीतज्ञा
 नातें॥ अज्ञानचिप्रसवलेस्वणउनियातयातें कारणस्वणिजेपै
 ॥ ३३॥ तेअज्ञानतुजेकारणदेह॥ तेचित्तूनवेदिनिःसंदेह॥ तंअ १५
 ज्ञानसाक्षिनिःसंदेह॥ परब्रह्मरूप॥ ३४॥ मीआपणियाशिनेण ४

ऐसे स्मरण तु ॥ तयानेन नियाते हि आससी जाणतु ॥ स्मरणे निद्रा दृ
 श्य अज्ञानादि अतितु ॥ तनि भ्रांतये ॥ ३५ ॥ मीनेणे ऐसे वाचाचि
 स्मरण श्री ॥ का जे मीनेणे ऐसे जाणत अस श्री ॥ तरी जाणने ते चित्त
 हो श्री ॥ नेणने ते मिथ्या रूप ॥ ३६ ॥ जाणने ते ज्ञान ॥ नेणने ते अज्ञा
 न ॥ ज्ञान चित्ते इत्थे अकं कारण ॥ यथा अज्ञानाचे ॥ ३७ ॥ असो हे अ
 ज्ञान न वेसत्य ॥ तरिते चिपरीत ज्ञान चिद्रोष असत्य ॥ तत्कार्य हे
 हृदय मिथ्या ॥ सर्वथेव जाण ॥ ३८ ॥ तुझे कारण देह अज्ञान ॥ तेथे
 शुशुप्तीचे अधिष्ठान ॥ तेचि शुशुप्ती कीलक्षण ॥ ऐसे सांगि
 जेल ॥ ३९ ॥ जागृती आणि स्वप्न दोहे ॥ भोगिली या इंद्रिये व्यापा

५-सिं- राचेनि अथासे। विधले मन अज्ञानि उपसंहारत असे॥ तेषु अ
 सि जाणये॥४०॥ सहित द्रोत्रिया शी॥ आणि अंतः कर्ण चतुष्टया
 डि॥ विपरीत ज्ञान माजिली न होय अज्ञाना शी॥ तेषु सुसी जा
 ण॥४१॥ शुद्ध सुसी माजि असे नि शुद्ध सुसी ते॥ तं जाणतुं आ हा
 श्रितिये ने निवेते॥ प्रबोधिसंगतु अहा श्रितिये ते॥ तत्साक्षि
 विचि॥४२॥ प्रणे नि निरोष शुशुसी तु ना ते तुज॥ तिये ते जा
 णता आपणा वेग का बुझ॥ अवस्था जय बुद्धी शि सरज तुंत
 या वेग का चि॥४३॥ कारण देह शुशुसी अवस्था॥ या दोही अभि
 माना ते जो धरिता॥ तथा प्राज्ञा अभिमाना ते हि जाणता॥ वेग का
 चितं॥४४॥ प्राज्ञ मृच्छाना नंद भोग हृदय स्थान॥ तथा चे तुज अ

प्र.

५

राम

५

हे शान ॥ हे पंचविध तमोगुण ॥ हे कै से न तु ॥ ४५ ॥ एवं स्फूर्क
 सक्षम कारण देह त्रय ॥ जागती स्वप्न शुभ्रसी अवस्था त्रय
 विश्वतेजस प्राज्ञ हे अभिमानी त्रय ॥ हे सर्व जाणता तं चि येक
 ॥ ४६ ॥ स्फूर्क प्रवित्त मूर्च्छना नंद भोग त्रया तें ॥ नेत्र कंठ हृदय
 स्थान त्रया तें ॥ रजस त्वत्तमया गुण त्रया तें ॥ जाणता आत्मा तें
 चि येक ॥ ४७ ॥ अविद्ये चिया गुण त्रया चे ॥ निरोपिले दळ वाडे म
 पंचाचे ॥ तुज द्रष्टा त्वया सकळाचे ॥ स्मृणो नि अश्रय साक्षि ॥ ४८ ॥
 अविद्ये चिया गुण त्रया चि ॥ हे उभव प्रपंचा चि ॥ ते नेणि जेत वर
 हिची ॥ संसृती न चुके ॥ ४९ ॥ आतां तुझे मळिन त्वफिटले ॥ शुद्ध
 आत्मत्व लाधले ॥ गुण त्रयाचे बंधन तुटले ॥ आश्रय साक्षि त्वे ॥ ५० ॥

वि.सिं. हे सर्वहीन होऊनिया सर्वाते ॥ निराकार जे जाणते ॥ त्या निराक
वा आपण याते ॥ बुद्ध्या लाडितं ॥ ५१ ॥ एवं स्वरूप लिंग कारण
हे देह यजाले निरशन ॥ आतो आर्द्रक महाकारण ॥ श्री मुकुंद
स्मरणे ॥ ५२ ॥ इति श्रीमद्विवेकसिंधो संहार नामे गुरुशिष्य संवा
द कारण देह निरशनौ नाम दशम प्रकरणं संपूर्णं ॥ श्री राम ॥

प्र.
१

राम
५